

Gefeliciteerd, u bent adoptieouder geworden van **Jake!**

Mede dankzij uw steun kan Jake de opleiding tot blindengeleidehond volgen. Wij zullen u de komende maanden regelmatig op de hoogte houden van de ontwikkelingen en gebeurtenissen in het leven van Jake.

Even voorstellen

Jake is een blonde Labrador Retriever reu. Hij is geboren op 17-10-2007 te Macharen. 4 december 2007 is de dag van de puppytest. Twee instructeurs van DESUDO reizen naar Macharen om een nestje pups te testen. De bedoeling is om een reutje en een teefje mee te nemen naar Lelystad. Jenny is snel uitgekozen en al snel volgt Jim, maar dan laat dat ene, hele kleine reutje, zich ook van zijn beste kant zien. Ze zijn erg onder de indruk van het karakter van deze opvallend kleine pup. De instructeurs zijn van mening dat ze deze kans niet kunnen laten schieten en dus gaat ook Jake mee naar Lelystad.

Een extra pleeggezin is gelukkig snel gevonden en Jake kan 'op weg naar een toekomst als blindengeleidehond'.

Jake's eerste maand in het pleeggezin.

Geschreven door de puppywalker van Jake

Surprise.

Jake, een blonde Labrador Retriever, komt als een surprise op 4 december in ons leven. Ik weet niet wat ik zie, Jake is geen puppy maar een puppetjetje, héél klein! Hij past in je hand. En hij pruttelt, vertelt hele verhalen. Ook Bunyip, onze oude, zwarte Hovawart, vindt deze puppy wel heel erg klein, hij is heel voorzichtig. In de woonkamer gaat Jake meteen tussen mijn voeten liggen slapen. Als Peter thuiskomt, gelooft ook hij zijn ogen niet, wat een klein prulleke. Hond vinden we eigenlijk geen goede benaming voor dit wezentje dat pruttelt, kreunt en slaapt. Maar hij is wel meteen vertederd door Jake, die constant heel dicht bij je wilt zijn. De eerste dag durft Jake buiten zijn behoefte niet te doen, zo'n vreemde wereld, eten hoeft ook niet, te veel mee gemaakt die dag. Met een warme kruik komt hij zijn eerste nacht in de bench stil en droog door.

De tweede dag durft Jake al bij me vandaan te lopen om een plas te doen maar daarna gaat hij weer snel op mijn schoenen zitten. De derde dag loopt hij al 10 meter richting huis, "ik kan het al zelf hoor!" Na enkele dagen veel slapen begint Jake zich te ontplooien, beter gezegd te keffen als hij iets wil! *Kef* ik wil eten, *Kef* ik wil lopen, *Kef* ik wil uit de bench, *Kef Kef*. Hij loopt ook zo op Bunyip af terwijl die ligt te slapen op zijn plek onder de trap. Bunyip laat duidelijk merken dat hij daar niet van gediend is maar ondertussen staat Jake al onder hem,

Kef. Nadat wij Jake duidelijk gemaakt hebben dat hij Bunyip met rust moet laten gaat het beter. Jake ontplooit zich ook als een heerlijk knuffelhondje. Zou dat komen door zijn

Jake op weg naar een toekomst als blindengeleidehond; deel 1

'speelgoedhondjes' uiterlijk? Omdat hij nog zo klein is en vaak naar buiten moet dragen we hem naar het gras, ondertussen word je dan lekker gelikt door Jake en als je pech hebt krijg je ook nog een poot met scherpe nageltjes over je wang.

Socialiseren.

In deze belangrijke socialisatiefase gaan we vaak met Jake op pad zodat hij in aanraking komt met veel verschillende situaties en prikkels. Alle nieuwe situaties worden door Jake met een rustige en open blik bekeken. Hij is niet snel onder de indruk en als hij schrikt herstelt hij zich heel snel.

We vervoeren Jake vaak op de fiets in een boodschappentas. Zo gaan we dan naar het winkelcentrum om boodschappen te doen. Het is een koddig gezicht om dat kleine blonde koppie uit de tas te zien steken. Jake is een grote aandachtstrekker omdat hij zo klein en vertederend is. Iedereen gaat door zijn knieën!

Als we met een kennis even staan te praten valt Jake in slaap in de boodschappentas, dit levert een zeer aandoenlijke foto op.

We gaan ook vaak naar de markt met buurvrouw Monique die nu voor onze vierde Desudopup 'chauffeur' is. De eerste keer stap ik uit terwijl Monique de auto gaat parkeren. Ik loop met Jake op de arm naar de markt en zet hem voor een marktkraam op de grond waar we al snel omsingeld worden door mensen die in katzwijn voor Jake vallen. Monique komt aanlopen en ziet een 'opstootje' waardoor ze ons meteen weet te vinden! Jake vindt het prachtig al die belangstelling en gaat bij iedereen die door de knieën gaat knuffelen. Zelfs een paar vrouwen met een hoofddoek, vaak afkerig van honden, gaan voor Jake door de knieën. Monique en ik genieten en lachen, het is wel een maffe ervaring om zo opeens in het middelpunt van de belangstelling te staan.

Hoewel Jake hard groeit, past hij met 10 weken nog niet in het 'Niet aaien' Desudodekje. Nadat we in het winkelcentrum rondgelopen hebben staan we voor de supermarkt op Peter te wachten. Jake zit mooi rond te kijken, als er mensen dicht bij hem langs lopen gaat hij ze echt zitten aan kijken met een vragend toetje "krijg ik een knuf?" Het wordt tijd voor een dekje!

Hondenvriendjes.

Bunyip vindt Jake met 10 weken eindelijk een speelkameraadje worden. Bunyip gaat met een flos in zijn bek klaar staan voor Jake, die wel interesse heeft! Samen trekken ze

Jake op weg naar een toekomst als blindengeleidehond; deel 1

aan de flos, ondertussen grommen en blaffen. Jake is behoorlijk vasthoudend, hij laat de flos niet los terwijl Bunyip, letterlijk, de vloer met hem aan veegt. Verder houdt Bunyip niet van stoeien. Gelukkig ontmoeten we honden die dat wel leuk vinden zoals Enya, de blindengeleidehond van Lotte. Enya gaat op haar rug liggen spelen met Jake, prachtig om te zien. Jake mag overal aan haar zitten, knabbelen, over haar hals liggen. Af en toe wordt hij door Enya's poten gelanceerd als zij in haar enthousiasme met een poot tegen hem 'trapt'.

Vuurwerk.

Op oudejaarsdag valt het mee met vuurwerk. In de directe omgeving wonen geen pubers dus zijn er ook geen nabije knallen. Op de knallen van de naburige wijk reageert Jake nauwelijks tot niet. Ook op het grote knallen om 12 uur reageert hij niet. We doen het gordijn van 1 raam omhoog zodat hij de knallen ook kan zien. Mooi siervuurwerk maar ook niet interessant. Wel interessant is dat kleine hondje.....Jake gaat tegen zijn spiegelbeeld staan blaffen, duikt in speelhouding om vervolgens na 10 minuten weer te gaan liggen slapen. De jaarwisseling kunnen we dus ook met een 'goed doorstaan' afvinken op ons socialisatie lijstje ☺.

Knuffelen en spelen.

Jake vindt het ook heerlijk om dicht bij ons te zijn en het liefst valt hij op schoot in slaap. Iedere dag zitten we wel een paar keer met hem op de grond. Ik vaak na het wandelen, onder de trap op Bunyip's vetbed, lekker warm en zacht. Bunyip komt dan bij me liggen terwijl Jake nog wat speelt maar uiteindelijk op mijn schoot of tussen mijn benen in slaapt valt. Daarna leg ik hem in de bench zodat ik mijn eigen ding kan doen. Als 's avonds de kachel gestookt wordt ligt het vetbed van Jake voor de kachel waar we dan samen op zitten. Jake speelt, loopt te sjouwen met speelgoed en kruipt op mijn schoot en dan weer op die van Peter, leuk hoor 2 klimrekken. Uiteindelijk gaat hij op een schoot liggen slapen. Jake's vetbed met speeltjes erop wordt de hele dag verplaatst. 's Ochtends ligt het naast mijn stoel als we ontbijten. Bij de PC als ik aan zijn dagboek werk, in de keuken als we afwassen of aan onze voeten als we tv kijken. Voor Jake is dit vetbed zijn speelterrein, hij komt regelmatig terug naar deze plek om te spelen en gaat er uiteindelijk liggen slapen. Heel prettig dat hij niet de hele kamer rondsjouwt en je hem niet constant in de gaten hoeft te houden wat hij aan het doen is. En natuurlijk ligt hij vaak in zijn bench.

Twee keer zo groot en zwaar.

Jake's eerste maand is voorbij gevlogen. Jake is pittig, vasthoudend, kefferig, lief en een heerlijk knuffelhondje. We hebben nog nooit zoveel bekijks en aandacht op straat gehad! Van een klein 1,5 kg licht wezentje is hij uitgegroeid tot een 4 kg "zware" hond. Behalve veel slapen heeft hij ook al veel geleerd. De "zit" ging heel snel en makkelijk. Hij gaat al netjes zitten voordat de deur van de bench opengaat, bij het vast en losmaken van zijn riem en voor zijn etensbak. "Hier" komen doet hij heel goed, dan komt hij op zijn kleine pootjes aan gedribbeld om je handen aan te raken en voor je te gaan zitten. De "Af" gaat al redelijk met handgebaar, net zoals "melden". De eerste maand was genieten, het is bijzonder om te zien hoe snel zo'n hondje zich aanpast en zijn vertrouwen aan je schenkt.

Groetjes van Jake en zijn puppywalkers Petra, Peter en Bunyip.